

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Vt non sine prodigio Israelitas, per mare ad terram promissionis, ita
neque diuites ad cælum peruenire.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Item appello. Auaris autem hunc auaritia portum obstruit. Tantam
 & tam difficilem curam, in hac nocte habent, ut puta quos nihil pertur-
 bat, sed in summo otio seipfos affligunt. Huc vsq; D. Chrysoftomus vi-
 tam auarorū describens similem ijs, qui ad metalla damnati sunt;
 immò ijs, qui meritò dicere possunt: *Repleta est malis anima mea:*
 & *vita mea inferno appropinquauit.* Quin & Seneca ait: *Ipsos opifices*
intuere, per quorum manus sterile terra genus & informe perpurgatur:
Videbis, quanta fuligine oblinantur. Atqui ista magis inquinant ani-
mos, quàm corpora, & in possessore eorum, quàm in artifice, plus est sor-
dium. Ita de ijs, qui metalla fodiunt, & multò magis de ijs, qui
 metalla diligunt, Seneca.

Pfal. 87. 4.
 Senec. ep. 94.

Quemadmodum igitur fossores auri, nocte, dieque in tene-
 bris laborant, & miseram vitam degunt, sordidi atque inquinati,
 Plutoni æquè, ac Pluto vicini, ita diuites auari non procul absunt
 à tenebris exterioribus, ad quas citò ab his mentis tenebris transe-
 unt, cæcitate, eos in summa pericula & scelera inducente. Talem
 se ad metalla damnatum fuisse ostendit Reginherus, Misniæ in
 Germania Episcopus, cuius horrenda mors extitit. Hic pecuniæ
 maiorem curam gesserat, quàm Ecclesiæ; atq; in eodem cubiculo
 thesauros suos infoderat, in quo somnū solitus erat capere. Ali-
 quando igitur, cum absoluto prandio à mensa surgeret, in cubile
 illud concessit, quasi cibo meridiationem additurus. Sed non sine-
 bat eum pecunia quiescere: immò æs corrasum ferreum illi somnū
 conciliauit. Solito diutiùs famulis intus morari videbatur. Ex-
 pectabant tamen vsque ad multam vesperam. Et ferè iam tempus
 cœnæ erat, cum somni prolixitatem mirati familiares, ianuam di-
 gito primùm, tum etiam pugno percusserunt. Et quia arctè op-
 pessulatæ fores aditum non dabant, neque vllum ille audientis sig-
 num redderet, malleis seras effregerunt. Ibi tremendum se exhi-
 buit spectaculum. Namque episcopus, fractis miserandum in mo-
 dum cervicibus, exanimatus, atro colore, aspectuq; terribili the-
 sauris suis incubans repertus est.

III.
 Matth. 8. 12.
 Lambertus
 Schafnabur.
 & Baron. to.
 11. An. 1066.

Fateor, non omnes diuites tali morte puniri; sed mortem
 alteram, inter opes, euadere, æquè difficile est, immò difficilius,
 quàm camelum per foramen acus transire; aut in aquis non vui-
 dum, in flammis non atrum fieri. Cuius rei clara imago fuerunt

IV.

Israëlitæ, ad terram promissionis, per mare rubrum, tendentes. Ingens enim tunc prodigium accidit. Diuisi sunt fluctus; & diuisi à vento prodigiosè. Steterunt enim vtrimque fluidæ vndæ, muri, immò montis instar erectæ, & siccum, in medio aquarum, se se detexit vadum, per quod tot populorum turbæ transierunt. Cur diuina sapientia voluit populum suum electum, hoc pacto, ad optatas illas sedes traducere? Cur eum nauibus non imposuit, & transuexit, sicut quondam familiam Noë in arca? Aut si tot caeteris nulla classes sufficissent, cur non effecit, vt omnes, sicut postea Christus & Petrus, vndis solidatis, super aquas graderentur? Nimirum, quia tunc Israëlitæ ambulabant onusti diuitijs Ægyptiorum, quæ illos premebant, & ex natura sua firmum exigebant pauimentum. Nec tamen hoc ipsum fiebat sine grandi miraculo, vt aquæ cederent, & se se in altum erigerent, instar ardui ac generosi caballi. Et vulgò inter mira computatur, si quis in profundo maris possit solum inuenire. Terra sancta patriæ celestis fuit figura; ad quam diuites auro & argento onerati, non possunt venire communi modo ac velut nauigando; nec more Christi, aut Petri imitatione, quia hi sine mundi opibus incedebant, Christus enim non habebat, *ubi caput suum reclinaret*; Petrus autem dicebat: *Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te*. Vnde & Christus, & Petrus ab oneribus mundi expediti, ac nulla re grauati, facillè super aquas ambulauerunt. At qui se se oneribus Ægypti grauant, opibusque pressi ad terram aternæ promissionis volunt pertingere, possunt quidem, vt D. Augustinus copiosè ostendit, at tamen egent non vulgari, sed peculiari diuinæ gratiæ auxilio, & misericordia singulari; vt se se illis tot maria periculorum aperiant, per quæ transeant tuti, neque in scopulos impingant, aut fluctibus sæcularium curarum hauriantur. O quot in hoc diuitiarum mare non cum Israëlitis, sed cum Ægyptijs ingrediuntur, & merguntur! Grauant eos annuli in digitis, vniones in auribus, torques in collo, aurum in vestibus, argentum in crumena. Grauant eos agri & fundi, grauant palatia & regna. Cum tot oneribus, ad terram benedictam viuentium, sine grandi miraculo non peruenitur. Ipsi torques sunt compedes, ipsa monilia sunt vincula; atque in his mundi vehementibus aquis, aurum fit plumbum; & quod laqueus est, putatur ornamentum.

E&

Matth. 14. 25.
& 29.

Matth. 8. 20.
Luc. 9. 18.
Matth. 19. 27.

S Augustin.
ep. 89. ad Hilarium.